

Nr 29.

Godkänd av första kammaren den 18 februari 1922.
Godkänd av andra kammaren den 18 februari 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt tillämpning av lagen den 22 juni 1921 med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring m. m.

(Andra lagutskottets utlåtande nr 5.)

Till Konungen.

Genom en den 20 januari 1922 dagtecknad proposition, nr 19, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) lag om fortsatt tillämpning av lagen den 22 juni 1921 (nr 321) med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring; och

2) lag om jämkning i vissa fall av arrendator åliggande dagsverksskyldighet.

Med överlämnande av andra lagutskottets i ärendet avgivna, av riksdagen godkända utlåtande nr 5 får riksdagen, med förklarande att Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag icke av riksdagen i oförändrat skick antagits, anmäla, att riksdagen för sin del antagit följande:

1:o)

L a g

om fortsatt tillämpning av lagen den 22 juni 1921 (nr 321) med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring.

Häri genom förordnas, att lagen den 22 juni 1921 med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring, vilken lag gäller till den 1

juni 1922, skall äga fortsatt tillämpning till den 1 mars 1923; dock skall från och med den 1 juni 1922 i § hava följande lydelse:

Har i fall, då arrendator enligt avtal, slutet före den 1 oktober 1917, är pliktig att helt eller huvudsakligen utgöra arrende genom avlämnande av mjölk, smör, fisk eller annat naturalster, å dylikt vederlag efter avtalets ingående inträtt sådan prisstegring, som därvid icke lät sig beräkna, och finnes den utfästa legan i följd härav uppenbart oskäligen; äge arrendatorn rätt att, såvitt angår vederlag, förfallet under tiden från och med den 1 oktober 1917 till den 1 mars 1923, påfordra, att skäligen andel i prisstegringen kommer honom till godo. Där ej annorlunda åsämjes, må denna andel ej överstiga hälften av prisstegringen.

Beträffande beslut, som av i lagen omfördämd nämnd fattats före den 1 mars 1923, skall vad i 4 och 5 §§ är stadgat fortfarande gälla.

2:o)

Lag

om jämkning i vissa fall av arrendator åliggande dagsverksskyldighet.

Härigenom förordnas som följer:

Har i fall, då arrendator enligt avtal, slutet före den 1 januari 1918, är pliktig att helt eller huvudsakligen utgöra arrende genom fullgörande av dagsverken, körslor eller andra arbetsprestationer eller att mot ersättning utgöra visst antal prestationer av nyssnämnda slag, å dylika prestationer efter avtalets ingående inträtt sådan prisstegring, som därvid icke lät sig beräkna, och finnes i följd härav, att värdet av vad arrendatorn enligt avtalet har att utgöra står i uppenbart missförhållande till de honom genom avtalet tillförsäkrade förmåner, äge arrendatorn rätt att, såvitt angår arbetsprestationer, vilka skola fullgöras under tiden från och med den 14 mars 1921 till den 1 mars 1923, påfordra, att skäligen andel i prisstegringen kommer honom till godo. Där ej annorlunda åsämjes, må denna andel ej överstiga hälften av prisstegringen.

Kunna jordägaren och arrendatorn icke enas om storleken av den andel i prisstegringen, som efter vad ovan sägs må tillkomma arrendatorn, skall vad i 2—6 §§ i lagen med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring för där avsett fall stadgas äga motsvarande tillämpning.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1922 och gäller till den 1 mars 1923, dock skall beträffande beslut, som av sådan nämnd, som avses i ovannämnda lag med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring, fattats före den 1 mars 1923, vad i 4 och 5 §§ i samma lag är stadgat äga motsvarande tillämpning jämväl efter den 28 februari 1923.

Stockholm den 18 februari 1922.

Med undersåtlig vördnad.
